Bernardus Claravallensis: Sermones super Cantica canticorum. Add: Gilbertus de Hoilandia: Sermones super Cantica canticorum

Strassburg: Martin Flach (printer of Strassburg), 1497 Seite 47

delectet molles ⁊ femineos humeros vi-
roꝝ: supponere sarcinis. nec obseruemꝰ
eos: sed honoremꝰ. Inhumane nēpe coꝝ
redarguis opera: quoꝝ onera refugis. Te
merarie obiurgat virum de plio reuerten
tem: mulier nens in domo. Dico enī. Si
is qui de claustro est: eum q̄ versatur ī po
pulo interdū minus districte: minꝰ ve cir
cumspecte sese agere dephenderit. (verbi
gratia. in verbo. in cibo. in somno. in risu
in ira. in iudicio) nō ad iudicandū confe
stim ꝓsiliat. sed meminerit scriptū. Meli
or est iniquitas viri q̄ꝫ bn̄ faciens mlier.
Nam tu quidē in tui custodia vigilās be
ne facis. sed qui iuuat multos. ⁊ meliꝰ fa-
cit ⁊ virilius. Qđ si implere nō sufficit abs
qꝫ aliqua iniquitate. id est absqꝫ quadā in
equalitate vite ⁊ ꝯuersationis sue. memē-
to quia charitas operit multitudinē pec-
catoꝝ. Hec dicta sint cōtra geminā tēpta
tionē. qua sepe viri religiosi epoꝝ vel am-
bire gl'iā vel excessus temere iudicare di
A abolicis instigationibꝫ incitant̄. ¶ Sꝫ re
deamus ad vnguēta spōse. Uides ne q̄ꝫ
sit p̄ferendū ceteris istud pietatis vnguē-
tum de quo solo ꝑmissum nō est ꝑditiōeꝫ
fieri? Intm̄ ꝑditio de ipo nō fit. vt nec aq̄
frigide munꝰ irremuneratū sinat̄. Bonū
tamē ꝯtritionis vnguentū qđ de recorda
tione peccatoꝝ cōficit̄: mittit̄qꝫ in pedes
dn̄i. quia cor cōtritū ⁊ humiliatū deꝰ nō
despiciet. Ceteꝝ longe meliꝰ esse arbitror
id quod dicit̄ deuotōis: factū de recorda
tione beneficioꝝ dei. q̄ppe quod et capiti
idoneū reputat̄. ita vt ꝓhibeat de ipo deꝰ.
Sacrificium laudis honorificabit me.
Porro vtrūqꝫ vincit vnctio pietatis. q̄ đ
respectu miseroꝝ fit. ⁊ ꝑ vniuersum chri-
sti corpus diffundit̄. Corpus dico nō il-
lud crucifixum. sed quod illiꝰ acquisituꝫ
est passione. Optimū reuera vnguentum
in cuiꝰ cōparatione cetera nec respicere se
ostendit qui ait. Misericordiā volo ⁊ nō
sacrificiū. Hanc ergo potissimū inter ce-
teras virtutes redolere puto vbera spōse
que sponsi ꝑ om̄ia gestit ꝯgruere volūta-
ti. An nō odore miscđie thabita etiam in
morte fragrabat? ⁊ ideo cito de morte cō-
V ualuit. q2 ꝓualuit odor vite. Sꝫ audite v̄
bum abbreuiatū suꝑ p̄nti caplo. Quisq̄s
⁊ inebriat v̄bis ⁊ fragrat bn̄ficijs sibi di-
ctum putet. q2 meliora sunt vbera tua vi-
no: fragrātia vnguētis optimis. Et ad h̄
q̄s idoneus? Quis vestꝝ vnū saltē horuꝫ
integre ꝑfecteqꝫ possideat: vt nō videlicet
interdū ⁊ in dicēdo sterilior: ⁊ in operan-
do tepidior sit? Sꝫ est q̄ merito ⁊ nō du-
bie h̄ p̄conio gl'iet̄. eccl'ie vtiqꝫ cui nunq̄ꝫ
de vniuersitate sua deest ⁊ vn̄ iebriet: ⁊ vn̄
fragret. Qđ enī sibi deest in vno: habet in
altero: s̄m mēsurā donatōnis xp̄i. ac mo
deratōem sp̄ūs diuidētis singulis prout
vult. Fragrat eccl'ia in his q̄ sibi faciunt
amicos de māmona iniq̄tatis. inebriat in
mistris v̄bi q̄ vino leticie sp̄ūalis infun-
dunt terrā ⁊ inebriāt eā. ⁊ fructū referunt
in patiētia. Ipa audacter secureqꝫ sese no
minat spōsam. tanq̄ꝫ q̄ v̄e habꝫ vbera me
liora vino: ⁊ fragrātia vnguētis optimis
Qđ ⁊ si nemo nostrū sibi arrogare presu
mat. vt aīam suā q̄s audeat spōsam domi
ni appellare. qm̄ tn̄ de eccl'ia sumꝰ: q̄ meri
to h̄ noīe et re: noīs gl'iat̄. nō īmerito gl'ie
huiꝰ ꝑticipiū vsurpamꝰ. Qđ enī sil' om̄s
plene integreqꝫ possidemꝰ. h̄ singuli sine
ꝯtradictōe ꝑticipamꝰ. Gr̄as tibi dn̄e Je-
su q̄ nos charissime eccl'ie tue aggregare
dignatꝰ est. nō solū vt fideles essemꝰ. sꝫ vt
etiā tibi vice spōse in amplexꝰ iocundos:
castos: eternosqꝫ copularemur: reuelata ⁊
ipi facie speculātes gl'iam tuā q̄ tibi com
munis pariter ē cū patre ⁊ sp̄ūsctō ī secu-
la seculoꝝ Amen.

Sermo. xiiij.

ORigo fontium

x

⁊ fluminū oīm mare ē v̄tutuꝫ ⁊
sciaꝝ dn̄s ih̄s xp̄s. Quis eniꝫ
dn̄s v̄tutū nisi ipe ē rex glie? Sꝫ ⁊ iuxta
anne canticū idē ipe deꝰ sciaꝝ dn̄s ē. Cō
tinētia carnis. cordis īdustria. volūtatis
rectitudo: ex illo fonte manāt. Nō solū āt
sꝫ ⁊ si q̄s callet īgenio. si q̄s nitet eloq̄o. si
q̄s moribꝫ placet inde ē. Inde scie. inđ sa
piētie s̄mo. Thesauri siq̄dē sapie ⁊ sciētie
ibi oēs abscōditi sūt. Quid? casta cōsilia.
iusta iudicia. sctā desideria. nonne riuuli
font' illiꝰ sūt? Nꝫ si copie aq̄ꝝ secretis sub
terraneisqꝫ r̄cursibꝫ icessant̄ eq̄ra repetūt:
vt inde rursꝰ ad visus vsusqꝫ nr̄os iugi ⁊ ī
fatigabili erūpāt obseq̄o. cur n̄ etiā sp̄ūa-
les riui vt arua mētiū rigare n̄ đsināt ꝓꝓo
fonti sine frauđ ⁊ sine itermissiōe reddāt?
Ad locū vn̄ exeūt reuertāt̄ flumia gr̄aruꝫ

TECHNISCHE UNIVERSITÄT DARMSTADT
http://tudigit.ulb.tu-darmstadt.de/show/inc-iv-317/0047
Universitäts- und Landesbibliothek Darmstadt